

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของการสัมผัสต่อการลดความวิตกกังวล

ชื่อผู้เขียน

ในผู้ป่วยหลังผ่าตัด

นางสาวประภาศรี จีระยิ่งมงคล

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์	วันเพ็ญ	เอี่ยมจ้อย	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ฉวี	เบาทรง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร. ประคิน	สุจฉายา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ทัศนา	มหานุภาพ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการให้สัมผัสต่อการลดความวิตกกังวล ในผู้ป่วยหลังผ่าตัด กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยเพศหญิงจำนวน 30 ราย ซึ่งได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดชนิดที่ใช้ยาระงับความรู้สึกแบบทั่วไป ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด และแบ่งกลุ่มตัวอย่าง จำนวนเท่ากัน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง เข้ากลุ่มแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย แบบแผนการสัมผัส ซึ่งหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ มาตรฐานวัดความวิตกกังวล และแบบประเมินความวิตกกังวลขณะเผชิญของสปีลเบอร์เกอร์ ชื่อ STAI Form X - I ซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดย นิตยา คชภักดี และคณะ นำไปหาความเชื่อมั่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาคเท่ากับ .89 ส่วนมาตรฐานวัดความวิตกกังวลได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .83 วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างมาแจกแจงความถี่ และคำนวณเป็นร้อยละ ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่า ที และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง เมื่อมีการวัดซ้ำ

ผลการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 และ 3 ว่าด้วยการลดความวิตกกังวลในผู้ป่วยกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์ที่ข้อมูลพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง ภายหลังจากการสัมผัส มีค่าต่ำกว่าก่อนการสัมผัส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมที่ประเมินได้ในครั้งที่ 1 มีค่ามากกว่าการประเมินในครั้งที่ 4 5 และ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง ลดลงมากกว่าผู้ป่วยกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Thesis Title Effect of Touch on Decreasing of Anxiety
in Postoperative Patient

Author Miss Prapasri Jeerayingmongkol

M.N.S. Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Assist. Prof. Wanpen Eamjoy	Chairman
Assist. Prof. Chavee Baosoung	Member
Assist. Prof. Dr. Prakin Suchaxaya	Member
Assist. Prof. Tatsana Mahanupab	Member

Abstract

The main purpose of this study was to assess the effect of touch on decreasing of anxiety in postoperative patient. Samples consisted of 30 female surgical patients under general anesthesia admitted at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital. Criteria for selection of samples were determined. Samples were randomly assigned into experimental and control groups.

The research instruments consisted of demographic data record form, planned touch guideline which content validity was assessed by specialist, visual analogue scale, and Spielberger state - trait anxiety inventory (STAI Form X - I) translated into Thai by Nittaya Kotchapakdee and colleagues. The reliability was obtained at .89 for the STAI Form X - I by means of alpha Cronbach coefficient and

at .83 for visual analogue scale by using the coefficient correlation. The results were analyzed by using frequency and percentage. Hypotheses were tested by t - test and two - factor experiments with repeated measurements on one factor.

Two hypotheses, no.1 and 3, concerning the decreasing level of anxiety in the experimental group were supported. The results of the study revealed that:

1. The mean anxiety score after touch given in the experimental group was lower than that before touch given with statistically significant difference ($p < .01$).

2. The first mean anxiety score in the control group was more than that the fourth, fifth and sixth with statistically significant difference ($p < .01$).

3. The mean anxiety score in the experimental group was lower than the control group with statistically significant difference ($p < .01$).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved